

Så jeg kan ikke gå ind og ændre det med de 20 år, og jeg mener faktisk heller ikke, at det er dér, problemet ligger.

Niels J. Langkilde (KF):

Jeg kan give ministeren fuldkommen ret i, at det ikke skal være en politisk opgave at gå ind og vurdere det. Det kan vi være helt enige om. Vi må søge nogle eksakte, konkrete ting, som folk kan forholde sig til og disponere i forhold til. Derfor bliver hele betragtningen omkring 20-års-reglen meget vigtig, men da den ikke kan fortolkes så stramt, som ministeren så tydeligt gjorde opmærksom på før, så er der ingen grund til at fortsætte debatten her. Den kommer i stedet for til at handle om metoderne for beregningen af 20-års-reglen.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 514

4) Til sundhedsministeren af:

Jan Kørpe Christensen (FP):

»Vil ministeren redegøre for sine udtalelser om at samle de danske sygehuse i seks regionale sygehusselskaber?«

Skriftlig begrundelse

Ministeren udtaler den 17. november 1995 til Børsens Nyhedsmagasin, at det er en god idé at samle de danske sygehuse i seks regionale sygehusselskaber. Spørgeren udbeder sig en uddybning af ministerens holdning.

Jan Kørpe Christensen (FP):

Jeg vil først og fremmest sige, at efter min opfattelse skal man ikke misbruge Folketingets spørgetid, og det er også sådan, at når folketingsmedlemmer går ud og udtaler sig om et eller andet, så kan man tage det med sindsro, men når det er en minister, der udtaler sig, er der selvfølgelig normalt mere vægt bag, og derfor har jeg stillet disse spørgsmål.

Jeg må sige, at de udmeldinger, der kom fra sundhedsministeren, var efter min og Fremskridtspartiets opfattelse nogle meget, meget positive udmeldinger. Det skal ministeren umiddelbart have ros for. Derfor er jeg spændt på at høre, hvordan og hvorledes svarene bliver udmøntet i dag.

Sundhedsministeren (Yvonne Herløv Andersen):

Så vil jeg svare i den ånd, som det nu er blevet oplyst at der er spurgt i. Spørgsmålet, der er stillet, handler jo om, hvorvidt de danske sygehuse skal samles i seks regionale sygehusselskaber, og der henvises til et interview i Børsens Nyhedsmagasin. Baggrunden var først og fremmest to forhold:

For det første ved vi, at en fælles planlægning og drift i færre enheder vil kunne medvirke til at give en samlet og mere rationel drift af sygehuse i øvrigt helt i tråd med den filosofi, som lå bag dannelsen af HS, Hovedstadens Sygehussællesskab.

For det andet, og det er lige så vigtigt, ligger der også bag det, jeg sagde, hensynet til at sikre kvaliteten i patientbehandlingen. Vi ved, at kun henvend 10 pct. af patienterne på sygehuse har brug for det, man kalder for højt specialiseret behandling. Derfor siger det sig selv, at der som regel er tale om meget små patientgrupper, og af hensyn til kvaliteten er det vigtigt, at det ikke foregår alt for mange steder. Det gælder jo på det her område som på så mange andre, at øvelse gør mester. Desuden kræver en effektiv udnyttelse af dyrt udstyr også, at de højt specialiserede behandlinger samles på ét eller på meget få sygehuse.

Som jeg har nævnt ved flere lejligheder, kan der endda være områder, hvor behandling i virkeligheden burde samles på ét nordisk center, fordi patientgruppen er så lille.

Jeg skal så også understrege, at en samling af sygehuse i et mindre antal selskaber ikke indgår i den nuværende regerings aktuelle politik.

Jeg mener i øvrigt, at der, som jeg også gav udtryk for i artiklen, altid er behov for at have en løbende, levende debat om sygehusvæsenets struktur, og det er en debat, jeg gerne vil deltage i.

Jan Kørpe Christensen (FP):

Jeg skal først sige tak for svaret. Jeg har bemærket mig, at ministeren har udtalt til netop Børsens Nyhedsmagasin, at der f.eks. kunne være ét center i Norden inden for specialer. Jeg kunne godt tænke mig at få et eksempel på et speciale, hvor man kunne lave et enkelt center i Norden. Der må have været nogle tanker bag ved de her udtalelser.

Jeg er enig med ministeren i, at vi selvfølgelig skal udnytte de ressourcer, vi har i sundhedsvæsenet, effektivt og optimalt, men jeg vil gerne